

8

Besluit van 30 december 1993, houdende wijziging van het Vreemdelingenbesluit (herziening Vreemdelingenwet)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Justitie van 15 oktober 1993, Stafafdeling Wetgeving Publiekrecht, nr. 400783/93/6;

Gelet op de Vreemdelingenwet en de Algemene wet bestuursrecht;
De Raad van State gehoord (advies van 28 december 1993, no. W03.93.0685);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Justitie van 29 december 1993, Stafafdeling Wetgeving Publiekrecht, nr. 419204/93/6;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Vreemdelingenbesluit¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt:

1. Voor de bestaande tekst wordt de aanduiding «1.» geplaatst.
2. De begripsomschrijvingen van «Onze Minister», «de commissie», «het hoofd van plaatselijke politie», «maand», «vergunning tot verblijf», «vergunning tot vestiging» en «vreemdeling» vervallen.
3. Toegevoegd wordt een tweede lid, luidende:
  2. De in dit besluit voorkomende uitdrukkingen hebben dezelfde betekenis als in de Wet.

B

In artikel 2, tweede lid, worden de woorden «bezwaar maakt» vervangen door: bedenkingen heeft

C

Artikel 12 vervalt.

D

Artikel 13 komt te luiden:

Artikel 13

1. Indien de commissie optreedt als adviescommissie in de zin van artikel 7:19 van de Algemene wet bestuursrecht, is artikel 7:13, vijfde lid, van die wet van overeenkomstige toepassing op de vertegenwoordiger van Onze Minister.

2. Indien de commissie optreedt als adviescommissie in de zin van artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht, beslist Onze Minister over de toepassing van artikel 7:3 van die wet.

E

Artikel 14 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het tweede lid vervalt de eerste volzin en worden in de tweede volzin de woorden «Zij bevat tevens de mededeling,» vervangen door: De in het eerste lid bedoelde kennisgeving vermeldt voorts

2. Het derde lid vervalt, onder vernummering van het vierde lid tot derde lid.

F

Artikel 15 vervalt.

G

Artikel 16 komt te luiden:

Artikel 16

1. Onze Minister zendt Onze Minister van Buitenlandse Zaken alsmede de Vertegenwoordiger van de Hoge Commissaris afschrift van de aan de commissie overgelegde stukken welke betrekking hebben op een bezwaar of administratief beroep, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wet. Artikel 14, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. Onze Minister van Buitenlandse Zaken en de Vertegenwoordiger van de Hoge Commissaris worden door de commissie uitgenodigd voor het bijwonen van het horen van de vreemdeling op een bezwaar of administratief beroep als bedoeld in het eerste lid en worden in de gelegenheid gesteld haar hun zienswijze kenbaar te maken.

H

Artikel 17 vervalt.

I

Artikel 18 wordt gewijzigd als volgt:

1. De derde volzin van het eerste lid komt te luiden: Adviezen als bedoeld in artikel 31, tweede en derde lid, van de Wet worden door een zodanige subcommissie vastgesteld.

2. Het vierde lid vervalt, onder vernummering van het vijfde lid tot vierde lid.

J

In artikel 20 wordt de punt aan het einde van onderdeel c vervangen door een puntkomma, waarna een nieuw onderdeel d wordt toegevoegd, luidende:

d. de directeur van een grenslogies, als bedoeld in artikel 3 van het Reglement regime grenslogies.

K

Artikel 23, derde lid, komt te luiden:

3. Het eerste lid, aanhef en onder b en c, is niet van toepassing op onderdanen van een staat die partij is bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap of de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte.

L

Na artikel 32 worden twee nieuwe artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 32a

1. De gezagvoerder van een vliegtuig is verplicht bij het binnenkomen van Nederland onverwijld aan een ambtenaar, belast met de grensbewaking, een bemannings- en passagierslijst te verstrekken.

2. Op de verplichting van het eerste lid is artikel 32 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 32b

1. Indien wordt voldaan aan de verplichting van artikel 28, onderscheidenlijk artikel 32a, eerste lid, geldt niet de verplichting van artikel 6, tweede lid, tweede volzin, van de Wet, behoudens ten aanzien van bij regeling van Onze Minister aan te wijzen categorieën van vervoerders en vreemdelingen.

2. De verplichting van artikel 6, tweede lid, tweede volzin, van de Wet geldt niet ten aanzien van vervoer anders dan met een zeeschip als bedoeld in artikel 28, of met een vliegtuig als bedoeld in artikel 32a, eerste lid, behoudens ten aanzien van bij regeling van Onze Minister aan te wijzen categorieën van vervoerders en vreemdelingen.

M

Artikel 46, eerste lid, onder d, komt te luiden:

d. voor onderdanen van een staat die partij is bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap of de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte: drie maanden; deze termijn eindigt zodra zij ten laste zouden komen van de Staat of van andere openbare lichamen;

N

Artikel 47 vervalt.

O

Artikel 52 komt te luiden:

Artikel 52

1. Een aanvraag om toelating, dan wel om het wijzigen van de beperkingen waaronder de vergunning tot verblijf is verleend, of van de voorschriften die aan de vergunning zijn verbonden, wordt gedaan door het indienen van een ingevuld en door de vreemdeling of diens wettelijke vertegenwoordiger ondertekend formulier, waarvan het model bij regeling van Onze Minister wordt vastgesteld.

2. De aanvraag wordt ingediend bij het hoofd van plaatselijke politie van de gemeente waar de vreemdeling woon- of verblijfplaats heeft.

3. In afwijking van het tweede lid wijst Onze Minister de hoofden van plaatselijke politie aan bij wie een aanvraag om toelating als vluchteling kan worden ingediend. Een zodanige aanvraag wordt door de vreemdeling in persoon ingediend.

4. Het hoofd van plaatselijke politie van de gemeente tot wie de vreemdeling zich wendt voor een aanvraag om toelating als vluchteling verwijst deze, met inachtneming van het derde lid en op bijzondere aanwijzingen van Onze Minister, door naar het hoofd van plaatselijke politie van de gemeente waar de aanvraag moet worden ingediend.

5. In afwijking van het tweede lid wordt, zolang nog niet is beslist op een aanvraag om toelating als vluchteling, een samengestelde aanvraag om toelating ingediend bij het hoofd van plaatselijke politie van de gemeente waar de aanvraag om toelating als vluchteling is ingediend.

6. Het derde tot en met vijfde lid zijn niet van toepassing indien aan de vreemdeling rechtens zijn vrijheid is ontnomen.

P

Na artikel 52 worden zes nieuwe artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 52a

1. In bij regeling van Onze Minister te bepalen gevallen wordt een aanvraag om toelating slechts in behandeling genomen, indien de vreemdeling in het bezit is van een geldig paspoort dat is voorzien van een machtiging tot voorlopig verblijf, onderscheidenlijk houder is van een afzonderlijke machtiging tot voorlopig verblijf in Nederland, mits hij tevens in het bezit is van het in deze machtiging vermelde document.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op vreemdelingen als bedoeld in artikel 41, vierde lid.

Artikel 52b

Vanwege het hoofd van plaatselijke politie worden van de vreemdeling die een aanvraag om toelating als vluchteling heeft ingediend identificatiefoto's vervaardigd en een dactyloscopisch signalement opgemaakt. De vreemdeling is verplicht hieraan zijn medewerking te verlenen.

Artikel 52c

1. Zo spoedig mogelijk nadat een vreemdeling een aanvraag om toelating als vluchteling heeft ingediend, wordt hij vanwege het hoofd van plaatselijke politie aan een eerste gehoor onderworpen.

2. Het eerste gehoor geschiedt overeenkomstig een door Onze Minister bij regeling vastgestelde vragenlijst. De lijst bevat geen vragen omtrent de beweegredenen van de aanvraag.

3. Een afschrift van de vanwege het hoofd van plaatselijke politie ingevulde vragenlijst wordt zo spoedig mogelijk aan de vreemdeling ter kennis gebracht.

Artikel 52d

1. Niet eerder dan zes dagen nadat de vreemdeling een aanvraag om toelating als vluchteling heeft ingediend, wordt hij vanwege Onze Minister aan een nader gehoor onderworpen.

2. Van het nader gehoor wordt een schriftelijk verslag gemaakt. Een afschrift van het verslag van nader gehoor wordt zo spoedig mogelijk aan de vreemdeling ter kennis gebracht.

3. Het verslag van nader gehoor vermeldt de termijn binnen welke de vreemdeling uit eigen beweging of desgevraagd vanwege Onze Minister nadere gegevens kan verstrekken. Deze termijn bedraagt ten minste twee dagen.

Artikel 52e

1. De artikelen 52c en 52d zijn niet van toepassing op:
a. vreemdelingen aan wie rechtens hun vrijheid is ontnomen; en
b. andere categorieën van vreemdelingen, ten aanzien van wie Onze Minister dit bij regeling heeft bepaald.

2. De in het eerste lid bedoelde vreemdelingen worden vanwege Onze Minister zo spoedig mogelijk nadat zij een aanvraag om toelating als vluchteling hebben ingediend aan een gehoor onderworpen.

Artikel 52f

Aan de vreemdeling wordt tijdig mededeling gedaan van de hem toekomende bevoegdheid zich bij een gehoor als bedoeld in de artikelen 52c, eerste lid, 52d, eerste lid, en 52e, tweede lid, te doen bijstaan.

Q

1. Artikel 53, eerste en derde lid, vervallen, alsmede de aanduiding «2.» voor het tweede lid.

2. In artikel 54, tweede lid, onder a, en derde lid, wordt telkens na «vergunning tot verblijf» ingevoegd: , daaronder begrepen voorwaardelijke vergunningen tot verblijf

3. In de artikelen 56 en 57, eerste lid, aanhef, wordt «de artikelen 9 en 10» telkens vervangen door: de artikelen 9 tot en met 10.

R

Aan artikel 70 wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

3. Aan een ontheffing als bedoeld in het eerste lid kunnen beperkingen en voorschriften worden verbonden.

S

In artikel 71, derde lid, worden de woorden «zeven dagen» vervangen door: een week

T

Artikel 72 vervalt.

U

Artikel 73 komt te luiden:

Artikel 73

1. Aan de vreemdeling die met toepassing van artikel 19, tweede lid, van de Wet is overgebracht naar een plaats, bestemd voor verhoor, wordt tijdig mededeling gedaan van de hem toekomende bevoegdheid zich bij het verhoor te doen bijstaan door zijn raadsman.

2. De in het eerste lid bedoelde vreemdeling wordt niet verder beperkt in de uitoefening van grondrechten dan wordt gevorderd door het doel van de maatregel en de handhaving van de orde en de veiligheid op de plaats van tenuitvoerlegging.

V

Artikel 74 komt te luiden:

Artikel 74

1. Een beslissing van het hoofd van plaatselijke politie, genomen krachtens artikel 19, derde lid, van de Wet, wordt ten uitvoer gelegd op een politiebureau.

2. De artikelen 83 en 85 zijn van overeenkomstige toepassing.

W

Artikel 78 vervalt.

X

Artikel 79 komt te luiden:

Artikel 79

Een vreemdeling die ten minste vier weken voor het verstrijken van de toelating een aanvraag heeft ingediend om voortgezette toelating, wordt niet uitgezet zolang op die aanvraag nog niet is beslist.

Y

Artikel 81 vervalt.

Z

Artikel 82 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Het bevel tot bewaring ingevolge artikel 26 van de Wet wordt namens Onze Minister gegeven en opgeheven door een ambtenaar, belast met het toezicht op vreemdelingen, die tevens hulpofficier van justitie is.

2. Het vierde lid komt te luiden:

4. Aan de vreemdeling wordt tijdig mededeling gedaan van de hem toekomende bevoegdheid zich bij het gehoor te doen bijstaan door zijn raadsman.

3. Het vijfde lid vervalt.

AA

Artikel 84 komt te luiden:

Artikel 84

1. Het bevel tot bewaring wordt ten uitvoer gelegd op een politiebureau, in een huis van bewaring of een ruimte of plaats als bedoeld in artikel 7a, derde lid, of artikel 18b, eerste lid, van de Wet. Bij de tenuitvoerlegging van het bevel wordt de vreemdeling niet verder beperkt in de uitoefening van grondrechten dan wordt gevorderd door het doel van deze maatregel en de handhaving van de orde en de veiligheid op de plaats van tenuitvoerlegging.

2. Indien de tenuitvoerlegging van de bewaring een aanvang neemt op een politiebureau, wordt zodra dit redelijkerwijs mogelijk is de tenuitvoerlegging voortgezet in een huis van bewaring of een ruimte of plaats als bedoeld in artikel 7a, derde lid, of artikel 18b, eerste lid, van de Wet.

3. Het bevel tot bewaring wordt opgeheven zodra de grond waarop het bevel is verleend niet meer aanwezig is.

BB

Artikel 85 komt te luiden:

Artikel 85

1. Gedurende de tenuitvoerlegging van een vrijheidsbenemende maatregel ingevolge artikel 26, eerste lid, artikel 7a, derde lid, of artikel 18b, eerste lid, van de Wet, kan worden gelast dat de vreemdeling voor korte duur naar elders wordt gebracht, wanneer dit redelijkerwijs nodig is voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens de Wet.

2. Van de tenuitvoerlegging van een vrijheidsbenemende maatregel als bedoeld in het eerste lid, wordt op verzoek van de vreemdeling zo spoedig mogelijk kennis gegeven aan diens naaste verwanten of aan een in Nederland gevestigde diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van de staat waarvan hij onderdaan is.

3. In geval de vrijheidsbenemende maatregel een minderjarige betreft wordt daarvan, zo daartoe de gelegenheid bestaat, ambtshalve zo spoedig mogelijk kennis gegeven aan degenen die de ouderlijke macht of de voogdij over die minderjarige uitoefenen.

4. Tot het geven van de in het eerste lid bedoelde last en het doen van de in het tweede en derde lid bedoelde kennisgeving zijn bevoegd:

- a. Onze Minister;
- b. de hulpofficier van justitie die het bevel tot bewaring heeft gegeven;
- c. de beheerder van de inrichting waar de vreemdeling verblijft.

CC

Artikel 86 komt te luiden:

Artikel 86

Op een vreemdeling die vier weken in bewaring heeft doorgebracht is artikel 18b, derde en vierde lid, van de Wet van overeenkomstige toepassing.

DD

Artikel 87 wordt gewijzigd als volgt:

1. De woorden «de officier van justitie» worden vervangen door: Onze Minister

2. De woorden «een maand» worden vervangen door: vier weken

EE

In artikel 87a worden de woorden «artikel 18a, eerste lid,» vervangen door: de artikelen 18a, eerste lid, en 18b, eerste lid,

FF

Artikel 90 vervalt.

GG

Hoofdstuk VI komt te luiden:

HOOFDSTUK VI Afwijkingen van de Wet, ten gunste van vreemdelingen, krachtens internationale verplichtingen

Afdeling A. Benelux, EG en EER

Artikel 91

1. Aan een vreemdeling die onderdaan is van een staat die partij is bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap of de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte en die voldoet aan de krachtens dit besluit voor hem vastgestelde vereisten ten aanzien van het bezit van een document voor grensoverschrijding, kan de toegang of verdere toegang tot Nederland slechts worden geweigerd, indien hij:

- a. een actuele bedreiging van de openbare orde of de nationale veiligheid vormt;
- b. lijdt aan een van de ziekten of gebreken opgenomen in de bijlage bij dit besluit; of
- c. ten laste komt van de Staat of van andere openbare lichamen.

2. Het eerste lid, onder b, is niet van toepassing op onderdanen van België of van Luxemburg.

Artikel 92

De ambtenaren, belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen, weigeren niet dan ingevolge een bijzondere aanwijzing van Onze Minister de toegang of verdere toegang tot Nederland aan een vreemdeling als bedoeld in artikel 91, eerste lid. De weigering geschiedt schriftelijk.

Artikel 93

Aan personen die in het bezit zijn van een door een Nederlandse autoriteit afgegeven reis- of identiteitspapier waarin als nationaliteit van de houder de Nederlandse is vermeld, wordt, ook in geval de Nederlandse nationaliteit van de houder zou worden betwist, de toegang tot Nederland niet geweigerd, indien zij naar Nederland terugkeren uit een staat waar aan hen verblijf was toegestaan ingevolge het bepaalde bij of krachtens het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap of de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte.

Artikel 94

Behoudens artikel 97, kan verlening van een vergunning tot verblijf en verlenging van de geldigheidsduur daarvan niet worden geweigerd en kan een zodanige vergunning niet worden ingetrokken, ten aanzien van een vreemdeling aan wie een verblijfsrecht toekomt ingevolge:

- a. richtlijn nr. 68/360/EEG van de Raad van de Europese Gemeen-

schappen van 15 oktober 1968 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van de werknemers der Lid-Staten en van hun familie binnen de Gemeenschap (PbEG L 257);

b. verordening nr. 1251/70/EEG van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 29 juni 1970 met betrekking tot het recht van werknemers om verblijf te houden op het grondgebied van een Lid-Staat na er een betrekking te hebben vervuld (PbEG L 142);

c. richtlijn nr. 73/148/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1973 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van onderdanen van de Lid-Staten binnen de Gemeenschap ter zake van vestiging en verrichten van diensten (PbEG L 172);

d. richtlijn nr. 75/34/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 december 1974 betreffende het recht van onderdanen van een Lid-Staat op het grondgebied van een andere Lid-Staat verblijf te houden na er een werkzaamheid anders dan in loondienst te hebben uitgeoefend (PbEG L 14);

e. richtlijn nr. 90/364/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 28 juni 1990 betreffende het verblijfsrecht (PbEG L 180);

f. richtlijn nr. 90/365/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 28 juni 1990 betreffende het verblijfsrecht van werknemers en zelfstandigen die hun beroepswerkzaamheden hebben beëindigd (PbEG L 180);

g. richtlijn nr. 90/366/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 28 juni 1990 betreffende het verblijfsrecht van studenten (PbEG L 180).

Artikel 95

1. Weigering van de verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf, verleend ingevolge artikel 94, onder a tot en met f, alsmede intrekking van een zodanige vergunning, kan niet geschieden indien de vreemdeling niet meer behoort tot een van de in artikel 94 genoemde categorieën van verblijfsgerechtigden op grond van onderbrekingen van het verblijf van niet meer dan zes opeenvolgende maanden en afwezigheid wegens het vervullen van militaire dienstplicht.

2. Intrekking van een vergunning tot verblijf, verleend ingevolge artikel 94, onder a, kan niet geschieden indien de vreemdeling niet meer behoort tot genoemde categorie van verblijfsgerechtigden op grond van onderbrekingen van de werkzaamheden door tijdelijke arbeidsongeschiktheid als gevolg van ziekte of ongeval, dan wel door onvrijwillige werkloosheid.

Artikel 96

1. De duur waarvoor ingevolge artikel 94 een vergunning tot verblijf wordt verleend, wordt gesteld op vijf jaren.

2. In afwijking van het eerste lid, wordt de duur waarvoor ingevolge artikel 94 een vergunning tot verblijf wordt verleend, gesteld op:

a. een tijdvak tenminste gelijk aan de duur van de dienstverrichting, indien de vreemdeling diensten verricht of te zijnen behoeve diensten worden verricht;

b. een tijdvak tenminste gelijk aan de duur van de werkzaamheden, indien de vreemdeling werkzaamheden in loondienst verricht en te verwachten valt dat deze meer dan drie maanden doch minder dan een jaar bedraagt; of

c. een tijdvak gelijk aan de duur van de gevolgde opleiding, dan wel één jaar indien de opleidingsduur langer is dan een jaar, indien de vreemdeling een beroepsopleiding volgt.

3. De duur van de vergunning tot verblijf, verleend overeenkomstig het eerste lid, wordt telkenmale met vijf jaren en overeenkomstig het tweede

lid, onder c, met één jaar verlengd, tenzij de vreemdeling niet meer behoort tot een van de in artikel 94 genoemde categorieën van verblijfs-gerechtigden. Bij de eerste verlenging wordt de duur van de vergunning tot verblijf, verleend ingevolge artikel 94, onder a, echter beperkt tot een jaar, indien de vreemdeling op het tijdstip van de verlenging reeds gedurende een jaar onvrijwillig werkloos is.

Artikel 97

1. Indien de vreemdeling behoort tot een van de in artikel 94 genoemde categorieën van verblijfsgerechtigden, kan een vergunning tot verblijf slechts worden geweigerd indien hij:

- a. een actuele bedreiging van de openbare orde of de nationale veiligheid vormt; of
- b. lijdt aan een van de ziekten of gebreken opgenomen in de bijlage bij dit besluit.

2. Het eerste lid, aanhef en onder b, is niet van toepassing op onderdanen van België of van Luxemburg.

3. Indien de vreemdeling behoort tot een van de in artikel 94 genoemde categorieën van verblijfsgerechtigden, kan weigering van de verlenging van de geldigheidsduur van de hem ingevolge artikel 94 verleende vergunning, alsmede intrekking daarvan, slechts geschieden overeenkomstig het eerste lid, aanhef en onder a, of indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt die hebben geleid tot het verlenen van de toelating.

Artikel 98

Weigering van de verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf, waarvan een onderdaan van België of van Luxemburg houder is, alsmede intrekking van een zodanige vergunning, kan niet geschieden op grond van de omstandigheid dat hij niet meer over voldoende bestaansmiddelen beschikt.

Artikel 99

1. In afwijking van artikel 13, derde en vierde lid, van de Wet kan ten aanzien van een onderdaan van België of van Luxemburg een vergunning tot vestiging slechts worden geweigerd:

- a. indien hij niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt;
- b. indien hij een actuele bedreiging van de openbare orde of de nationale veiligheid vormt.

2. In afwijking van artikel 14, eerste lid, van de Wet kan ten aanzien van een onderdaan van België of van Luxemburg een vergunning tot vestiging slechts worden ingetrokken op de in het eerste lid, onder b, genoemde gronden.

Artikel 100

1. Zolang niet is beslist op een aanvraag om toelating ingediend door een vreemdeling die behoort tot een van de in artikel 94 genoemde categorieën van verblijfsgerechtigden, blijft uitzetting van de vreemdeling achterwege.

2. De vreemdeling die behoort tot een van de in artikel 94 genoemde categorieën van verblijfsgerechtigden en wiens aanvraag om toelating is afgewezen, dan wel wiens toelating is ingetrokken, wordt niet uitgezet dan nadat hem een termijn van ten minste vier weken is gegund om te vertrekken naar een plaats buiten Nederland waar zijn toelating is gewaarborgd.

3. Zolang niet is beslist op een tijdig ingediend bezwaar of admini-

stratief beroep tegen een beschikking als bedoeld in het tweede lid, blijft uitzetting van de vreemdeling achterwege.

4. Van het tweede en derde lid kan in dringende gevallen worden afgeweken.

Artikel 101

De commissie wordt gehoord over een tijdig ingediend bezwaar of administratief beroep tegen een beschikking als bedoeld in artikel 100, tweede lid, waarvan Onze Minister afwijzing overweegt.

Artikel 102

Op beschikkingen gegeven ingevolge artikel 92 zijn de artikelen 100, tweede tot en met vierde lid, en 101 van overeenkomstige toepassing.

Afdeling B. Europees Vestigingsverdrag

Artikel 103

1. De artikelen 100, eerste tot en met derde lid, en 101 zijn van overeenkomstige toepassing op een vreemdeling die onderdaan is van een land dat partij is bij het Europees Vestigingsverdrag, en die, onmiddellijk voorafgaande aan het tijdstip van het verstrijken van de toelating, gedurende twee aaneengesloten jaren toelating heeft genoten, terwijl hij in Nederland zijn hoofdverblijf heeft gehad.

2. Het eerste lid vindt geen toepassing indien de uitzetting van de vreemdeling wegens dwingende redenen van nationale veiligheid gerechtvaardigd is.

Afdeling C. Verdragsvluchtelingen en staatlozen

Artikel 104

1. Zolang niet is beslist op een aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf verleend aan een staatloze of een verdragsvluchteling, blijft uitzetting van de vreemdeling achterwege.

2. De artikelen 100, tweede en derde lid, en 101 zijn van overeenkomstige toepassing op een staatloze of een verdragsvluchteling wiens aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van de hem verleende vergunning tot verblijf is afgewezen, dan wel wiens toelating is ingetrokken.

3. Weigering van de verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf, alsmede intrekking van een zodanige vergunning, verleend aan een staatloze of een verdragsvluchteling, kan slechts geschieden op de in artikel 14 van de Wet vermelde gronden.

Artikel 105

Artikel 16 is van overeenkomstige toepassing op de behandeling van een door een staatloze of een verdragsvluchteling ingediend bezwaar of administratief beroep tegen een beschikking als bedoeld in artikel 104, tweede lid.

Artikel 106

Onverminderd artikel 79 vindt deze afdeling geen toepassing indien:
a. aan de vreemdeling een vergunning tot verblijf is verleend met een geldigheidsduur die korter is dan de termijn waarbinnen hij op grond van

een geldig reis papier kan terugkeren naar het land waar hem voordien verblijf was toegestaan;

b. aan de vreemdeling een vergunning tot verblijf is verleend onder de beperking dat het verblijf alleen is toegestaan teneinde hem in staat te stellen toelating in een derde land te verkrijgen;

c. de uitzetting van de vreemdeling wegens dwingende redenen van nationale veiligheid gerechtvaardigd is.

HH

De artikelen 107 tot en met 109 vervallen.

II

In het opschrift van de bijlage wordt «artikel 95, vijfde lid,» vervangen door: de artikelen 91, eerste lid, onder b, en 97, eerste lid, onder b,

ARTIKEL II

Het besluit van 27 maart 1990, Stb. 146, houdende aanwijzing plaatsen voor behandeling korte gedingen in vreemdelingenzaken buiten het arrondissement 's-Gravenhage, wordt ingetrokken.

ARTIKEL III

1. Het is vreemdelingen aan wie het op de dag onmiddellijk voorafgaande aan de inwerkingtreding van dit besluit krachtens artikel 10, tweede lid, van de Vreemdelingenwet was toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven, toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven zolang zij voldoen aan de voorwaarden op grond waarvan hun dit verblijf voor onbepaalde tijd was toegestaan.

2. Vreemdelingen, wier verblijf voor onbepaalde tijd ingevolge het eerste lid niet langer is toegestaan, worden in gelegenheid gesteld tot het indienen van een aanvraag om toelating. De artikelen 100 en 101 van het Vreemdelingenbesluit zijn van overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL IV

1. Ten aanzien van een door Onze Minister van Justitie vóór de inwerkingtreding van dit besluit bekendgemaakt voornemen als bedoeld in artikel 100, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit zoals dit luidde vóór de inwerkingtreding van dit besluit, blijft het recht zoals het gold voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit van toepassing.

2. Ten aanzien van een door Onze Minister van Justitie op of na de datum van inwerkingtreding van dit besluit bekendgemaakt besluit strekkende tot uitvoering van een voornemen als bedoeld in het eerste lid, kan geen bezwaar worden gemaakt of administratief beroep worden ingesteld.

ARTIKEL V

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst, met uitzondering van artikel I, onderdeel FF, dat in werking treedt met ingang van het tijdstip waarop de Wet van 9 december 1993, Stb. 725, tot invoering van de Politiewet 1993 en daarmee verband houdende wijziging van diverse

¹ Stb. 1966, 387, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 13 december 1993, Stb. 659

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Justitie.

Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 8 februari 1994, nr. 27.

wetten (Invoeringswet Politiewet 1993) in werking treedt, en met uitzondering van artikel I, onderdelen U, V, Z, AA, BB, CC en DD, en van artikel II, die in werking treden met ingang van 1 maart 1994.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 30 december 1993

Beatrix

De Staatssecretaris van Justitie,
A. Kosto

Uitgegeven de zesde januari 1994

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Het onderhavige besluit bevat de noodzakelijke aanpassingen van het Vreemdelingenbesluit aan de Wet van 23 december 1993, Stb. 707, tot wijziging van de Vreemdelingenwet en van het Wetboek van Strafrecht, alsmede aan de Algemene wet bestuursrecht. Daarnaast zijn in dit besluit enkele wijzigingen van het Vreemdelingenbesluit opgenomen die een oplossing moeten bieden voor in de praktijk gebleken knelpunten. Tenslotte voorziet dit besluit tevens in een vereenvoudiging van hoofdstuk VI van het Vreemdelingenbesluit (afwijkingen van de Wet, ten gunste van vreemdelingen, krachtens internationale verplichtingen).

Naast een aantal redactionele en systematische aanpassingen (de onderdelen A, K, M, O, Q, X, Y, BB, DD, EE, FF en II), zijn de belangrijkste wijzigingen van het Vreemdelingenbesluit die voortvloeien uit of samenhangen met de herziening van de Vreemdelingenwet: het vervallen van bepalingen betreffende de herzienings- en voornemenprocedure (de onderdelen H, I en GG); een nadere uitwerking van de afschrijfplicht voor vervoerders (onderdeel L); het vervallen van artikel 47, betreffende het verblijfsrecht voor onbepaalde tijd (onderdeel N); het introduceren van het verplichte bezit van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) als vormvereiste waaraan de aanvraag om toelating dient te voldoen (onderdeel P); een nadere uitwerking van de wijze waarop het onderzoek of een aanvraag om toelating als vluchteling voor inwilliging vatbaar is, daaronder begrepen het horen van de vreemdeling, wordt ingericht (onderdeel P); en het vereenvoudigen van bepalingen van de hoofdstukken IV en V in verband met de nieuwe habeas corpus-waarborgen van de Wet (de onderdelen U, V, Z, AA en CC).

De wijzigingen van het Vreemdelingenbesluit als gevolg van de inwerkingtreding van de Awb beperken zich hoofdzakelijk tot terminologische aanpassing (de onderdelen B, S en X) en het schrappen van bepalingen die betrekking hebben op onderwerpen die reeds in de Awb zijn geregeld, zoals de geheimhoudingsplicht (onderdeel C), de vertegenwoordiging van bestuursorganen (onderdeel D), het indienen en het terinzage leggen van stukken (onderdeel E), regels inzake de bekendmaking en mededeling van besluiten (de onderdelen F, G, Q, T en HH), alsmede de motiveringsplicht (de onderdelen I, Q, T en W).

De in dit besluit opgenomen wijzigingen van het Vreemdelingenbesluit die een oplossing moeten bieden voor in de praktijk gebleken knelpunten hebben meer in het bijzonder betrekking op de aanwijzing van de directeur van een grenslogies als ambtenaar belast met de grensbewaking (onderdeel J) en de meldingsplicht van procederende vreemdelingen (onderdeel R).

Artikelsgewijs

Artikel 1

Onderdeel A

Het aantal definities in artikel 1 is ingekort. Doublures met de Wet zijn vermeden door toevoeging van een verwijzingsbepaling in het nieuwe tweede lid van artikel 1. Hierdoor wordt tevens bereikt dat in de Wet nieuw ingevoegde definities (zoals buitengrenzen, toelating, etc.) niet opnieuw in het besluit behoeven te worden gedefinieerd.

Onderdeel B

De terminologische aanpassing in artikel 2, tweede lid, vloeit voort uit artikel 1:5, eerste lid, Algemene Wet bestuursrecht (Awb). Aangezien de woorden «bezwaar maakt» hier niet in dezelfde betekenis worden gebruikt als in artikel 1:5, eerste lid, Awb, worden deze vervangen door «bedenkingen heeft».

Onderdeel C

Artikel 12 vervalt in verband met artikel 2:5 Awb, dat reeds voorziet in een algemene geheimhoudingsbepaling.

Onderdeel D

Voorzover de Adviescommissie voor vreemdelingenzaken (Acv) optreedt als adviescommissie ten behoeve van de beslissing op een bezwaarschrift, is de positie van de vertegenwoordiger van het bestuursorgaan (dus van de Minister van Justitie) reeds geregeld in artikel 7:13, vijfde lid, Awb. Dit artikellid bepaalt dat een vertegenwoordiger van het bestuursorgaan voor het horen wordt uitgenodigd en in de gelegenheid wordt gesteld een toelichting op het standpunt van het bestuursorgaan te geven. De Awb bevat echter geen overeenkomstige regeling voor het administratief beroep. Aangezien het wenselijk is de positie van de vertegenwoordiger van de Minister van Justitie op gelijke wijze te regelen voorzover de Acv optreedt als adviescommissie in het kader van het administratief beroep, wordt artikel 7:13, vijfde lid, Awb van overeenkomstige toepassing verklaard. Dit is neergelegd in het eerste lid van artikel 13.

Het tweede lid van artikel 13 beoogt een gelijkstelling van de beslissing over het achterwege laten van het horen van de belanghebbenden op grond van artikel 7:3 Awb. In het kader van het administratief beroep komt deze beslissing toe aan het beroepsorgaan (i.c. de Minister van Justitie). In het kader van het bezwaar komt deze bevoegdheid ingevolge artikel 7:13, vierde lid, aan de adviescommissie (i.c. de Acv) toe, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald. Het tweede lid van artikel 13 strekt daartoe, zodat zowel bij het bezwaar als bij het administratief beroep de Minister van Justitie de beslissing neemt over de toepassing van artikel 7:3 Awb.

Onderdeel E

De eerste volzin van het tweede lid van artikel 14 vervalt in verband met het bepaalde in de artikelen 7:4 en 7:18 Awb, betreffende het indienen en terinzage leggen van stukken. Het derde lid van artikel 14 vervalt in verband met het bepaalde in de artikelen 7:3, 7:4, 7:17 en 7:18 Awb, betreffende het horen van de vreemdeling alsmede het terinzage leggen van stukken.

Onderdeel F

Artikel 15 kan geheel vervallen. Het eerste en tweede lid van artikel 15 zijn verwerkt in het nieuwe eerste en tweede lid van artikel 16. Het derde lid van artikel 15 vervalt in verband met artikel 3:43 Awb.

Onderdeel G

In het nieuwe artikel 16 zijn het eerste en tweede lid van artikel 15 (oud) en het eerste tot en met derde lid van artikel 16 (oud) samengevoegd. De betrokkenheid van de Minister van Buitenlandse Zaken en die van de

Vertegenwoordiger in Nederland van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen, voorzover het betreft aan de Acv voorgelegde asielzaken, worden thans op eenzelfde wijze geregeld. Het eerste lid van artikel 16 bepaalt dat zij de beschikking krijgen over op de zaak betrekking hebben stukken en het tweede lid bepaalt dat zij voor het horen door de Acv worden uitgenodigd en daar hun zienswijze kunnen geven. Het vierde lid van artikel 16 (oud) vervalt in verband met artikel 3:43 Awb.

Onderdeel H

Omdat artikel 31, zesde lid, (oud) van de Vreemdelingenwet is vervallen, dient artikel 17, dat daaraan uitwerking gaf, eveneens te vervallen. De artikelen 7:8 en 7:22 Awb bepalen expliciet dat in het kader van de behandeling van het bezwaar of administratief beroep geen vergoedingen worden toegekend. De Vreemdelingenwet bevat geen afwijkende regeling op dit punt, behoudens terzake de vergoeding van tolkenkosten (artikel 33 van de Wet). Op de vergoeding van tolkenkosten is de Wet tarieven in strafzaken van overeenkomstige toepassing.

Onderdeel I

In de derde volzin van het eerste lid van artikel 18 dient de verwijzing naar de herzienings- en voornemenprocedure te worden vervangen door een verwijzing naar artikel 31, tweede en derde lid, van de Wet. De mogelijkheid om de zaak niet door een subcommissie maar door de voltallige commissie te doen behandelen, kan vervallen, omdat daaraan in de praktijk geen behoefte bestaat.

Het vierde lid van artikel 18 vervalt in verband met het bepaalde in artikel 7:13, zesde lid, Awb.

Onderdeel J

Uit artikel 7a van de Wet volgt dat alleen ambtenaren, belast met de grensbewaking, de ruimte of plaats kunnen aanwijzen, waar de vreemdeling wiens verdere toegang wordt geweigerd zich dient op te houden. Uit logistieke overwegingen is het wenselijk dat een dergelijke vreemdeling zonodig kan worden overgeplaatst van het ene grenslogies naar het andere grenslogies. Daartoe zijn echter zoals gezegd alleen de ambtenaren, belast met de grensbewaking, bevoegd. Dit levert in de praktijk omslachtige administratieve handelingen op, omdat dergelijke ambtenaren niet zijn tewerkgesteld in een grenslogies. Daarom wordt thans ook de directeur van een grenslogies als zodanig aangewezen.

Onderdeel K

Het derde lid van artikel 23 is aangepast aan het gewijzigde hoofdstuk VI. De terminologie is aangepast, terwijl voorts de verwijzing naar gevaar voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de volksgezondheid hier is vervallen. Indien de betrokken vreemdeling een gevaar voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de volksgezondheid vormt, is dit reden om de toegang tot Nederland te weigeren. Volstaan kan daarom worden met de regeling inzake de weigering van de toegang, zoals thans neergelegd in het nieuwe artikel 91.

Onderdeel L

Artikel 32a introduceert voor gezagvoerders van Nederland binnengekomen vliegtuigen een soortgelijke verplichting als ten aanzien van gezagvoerders van Nederland binnengevaren zeeschepen op grond van

artikel 28. Deze bepaling is opgenomen in verband met het nieuwe artikel 32b, dat uitwerking geeft aan artikel 6, derde lid, van de Wet. Volgens artikel 32b, eerste lid, geldt de afschriftplicht ingevolge artikel 6, tweede lid, tweede volzin, van de Wet, in beginsel niet voor gezagvoerders van Nederland binnengekomen zeeschepen en vliegtuigen die hebben voldaan aan de verplichting om opgave te verstrekken van de zich aan boord bevindende personen. Alleen voor de door de Minister van Justitie specifiek aangewezen «risicovluchten» (en eventuele «risicovaarten») zal de integrale afschriftplicht gelden. Hiermee kan op flexibele wijze op zich veranderende omstandigheden worden ingespeeld. Gelet op het kleine aantal risicovluchten in verhouding tot het totale aantal vliegbewegingen, ligt het voor de hand om deze risicovluchten expliciet aan te wijzen.

Het tweede lid van artikel 32b heeft betrekking op vervoer via de binnengrenzen. Aangezien er geen grenscontrole meer aan de binnengrenzen wordt verricht, is het opleggen van een algemene afschriftverplichting in deze gevallen in de regel niet zinvol. Daarom is ook hier gekozen voor het volstaan met een afschriftverplichting in de door de Minister van Justitie aan te wijzen gevallen, zo daartoe aanleiding mocht zijn.

Onderdeel M

Onderdeel d van het eerste lid van artikel 46 is aangepast aan het gewijzigde hoofdstuk VI. De terminologie is aangepast, terwijl voorts rekening is gehouden met het feit dat ook economisch niet-actieven een vrije termijn van drie maanden dienen te hebben. De verwijzing naar vreemdelingen die naar Nederland zijn gekomen om werk te zoeken is daarom vervallen.

Onderdeel N

Artikel 47 dient te vervallen vanwege het uit de herziene Vreemdelingenwet voortvloeiende beginsel dat op grond van overwegingen van rechtszekerheid verblijfsrechten niet van rechtswege mogen ontstaan of verloren gaan. Ook hier moet de regeling zodanig zijn, dat het verblijfsrecht slechts kan ontstaan en teniet gaan door uitdrukkelijke tussenkomst van de overheid. Voor vreemdelingen die thans op grond van artikel 47 een verblijfsrecht hebben, is in artikel III een overgangsregeling getroffen. Vreemdelingen aan wie het op de dag onmiddellijk voorafgaande aan het vervallen van artikel 47 krachtens artikel 10, tweede lid, van de Vreemdelingenwet was toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven, behouden deze verblijfsstatus. Vreemdelingen die deze verblijfsstatus op dat moment (nog) niet bezaten, komen hiervoor niet (meer) in aanmerking. Zij krijgen (voortgezette) toelating in de vorm van een vergunning tot verblijf, waarvan de geldigheidsduur jaarlijks kan worden verlengd.

Onderdeel O

Artikel 52 is qua redactie vereenvoudigd en is in overeenstemming gebracht met de terminologie van de herziene Vreemdelingenwet. In essentie is dit artikel echter ongewijzigd gebleven; alleen de mogelijkheid om een verzoek om toelating in te dienen bij een Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger in het buitenland is geschrapt (zie hiervoor de toelichting bij onderdeel P van artikel I).

De regeling komt er op neer dat een (gewone) aanvraag om toelating wordt ingediend bij het hoofd van plaatselijke politie in de gemeente waar de vreemdeling woon- of verblijfplaats heeft (eerste en tweede lid), terwijl een aanvraag om toelating als vluchteling alleen – en wel door de vreemdeling in persoon – kan worden ingediend bij een – specifiek – door

de Minister van Justitie aangewezen hoofd van plaatselijke politie (derde en vierde lid). Op deze regeling bestaan twee uitzonderingen. Indien namelijk de vreemdeling reeds een aanvraag om toelating als vluchteling heeft ingediend, waarop nog niet is beslist, geschiedt een tegelijkertijd of nadien ingediende (gewone) aanvraag om toelating bij het hoofd van plaatselijke politie waar ook de aanvraag om toelating als vluchteling is ingediend (vijfde lid). Indien evenwel aan de vreemdeling rechtens zijn vrijheid is ontnomen, wordt de aanvraag om toelating als vluchteling op eenzelfde wijze ingediend als een (gewone) aanvraag om toelating (zesde lid).

Onderdeel P

In het nieuwe artikel 52a wordt het mvv-vereiste wettelijk gefixeerd voor de toelating (in artikel 41 heeft het mvv-vereiste betrekking op de toegang). Dit beginsel wordt thans reeds ingevolge de Vreemdelingen-circulaire gehanteerd, maar heeft materieel aan betekenis sterk ingeboet omdat volgens jurisprudentie van de Afdeling rechtspraak van de Raad van State het enkele ontbreken van een mvv als regel onvoldoende grondslag vormt om de toelating te weigeren op grond van artikel 11, vijfde lid, van de Wet. Daarom wordt nu aan het mvv-vereiste een expliciete grondslag gegeven in het Vreemdelingenbesluit, gebaseerd op artikel 16, eerste lid, onder a, van de Wet. Het betreft hier dus een vormvereiste waaraan de aanvraag om toelating dient te voldoen. Voldoet de aanvraag hier niet aan, dan zal deze met toepassing van artikel 4:5 van de Awb buiten behandeling worden gesteld. De in artikel 15d, derde lid, onder a, van de Wet geïntroduceerde mogelijkheid om een aanvraag om toelating, die op gebrekkige wijze is ingediend, buiten behandeling te laten heeft als rechtsgevolg de onmiddellijke uitzetbaarheid van de vreemdeling. In welke gevallen dit vormvereiste zal gelden, zal nader worden bepaald bij ministeriële regeling. De mogelijkheid om een verzoek om toelating in te dienen bij een Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger in het buitenland kan in verband hiermee komen te vervallen.

De artikelen 52b tot en met 52f zijn gebaseerd op artikel 16, eerste lid, onder c, van de Vreemdelingwet. Zij bevatten de regelen omtrent de wijze waarop het bij artikel 15a van de Wet bedoelde onderzoek of een aanvraag om toelating als vluchteling voor inwilliging vatbaar is, daaronder begrepen het horen van de vreemdeling, wordt ingericht. Deze artikelen zijn grotendeels ontleend aan de huidige praktijk, zoals neergelegd in hoofdstuk B 7.2 van de Vreemdelingen-circulaire.

Artikel 52b bevat regels omtrent identiteitsonderzoek. Van elke vreemdeling die een aanvraag om toelating als vluchteling heeft ingediend worden vingerafdrukken en foto's genomen. De vreemdeling is verplicht hieraan zijn medewerking te verlenen. Deze rechtsplicht vloeit voort uit het aan artikel 17a van de Wet ten grondslag liggende beginsel dat de vreemdeling verplicht is om mede te werken aan de waarheidsvinding aangaande de beweerde toelatingsgronden. De regeling is opgenomen teneinde de administratie in staat te stellen te onderzoeken of zich een van de gronden voordoet genoemd in de artikelen 15b, eerste lid, onder b en c, en 15c, eerste lid, onder b, d en e, van de Wet, waarop de aanvraag om toelating niet wordt ingewilligd wegens de niet-ontvankelijkheid, onderscheidenlijk de kennelijke ongegrondheid ervan.

Artikel 52c geeft regels voor het eerste gehoor van de vreemdeling, de zogenoemde «intake» door de vreemdelingendienst. Dit gehoor strekt uitsluitend tot het opnemen van gegevens betreffende de identiteit,

nationaliteit, burgerlijke staat, reis- en identiteitspapieren, de datum, plaats en wijze van binnenkomst in Nederland, verblijf(status) in andere landen, en dergelijke. Anders dan in het verleden wel gebruikelijk was, strekt dit eerste gehoor dus niet tot een summiere opgave van de asielmotieven. In het tweede lid zijn daarom vragen omtrent de eigenlijke asielmotieven uitdrukkelijk uitgesloten. Deze komen eerst bij het in artikel 52d geregelde nader gehoor (door een contactambtenaar) aan de orde. Dit neemt uiteraard niet weg dat in het kader van het eerste gehoor wel vragen kunnen worden gesteld omtrent tijdstip en wijze van vertrek uit het land van herkomst, de reisroute, verblijf in derde landen, en dergelijke.

Artikel 52d bevat regels voor het nader gehoor door de contactambtenaar. De vreemdeling krijgt ten minste zes dagen de tijd om zich op dit gehoor voor te bereiden. Gedurende deze periode kan hij zich met de (rechts)hulpverlening verstaan. Van het verslag van het nader gehoor krijgt de vreemdeling een afschrift, waarna hem nog ten minste twee dagen worden gegund om – al dan niet op verzoek van de administratie – nadere gegevens te verstrekken. Daarna kan de beslissing op de aanvraag worden genomen.

Artikel 52e bevat een uitzondering op de in de artikelen 52c en 52d neergelegde procedure. Vreemdelingen aan wie rechtens hun vrijheid is ontnomen worden zo spoedig mogelijk aan één gehoor onderworpen, waarna onmiddellijk een beslissing op de aanvraag om toelating als vluchteling kan worden genomen. Het gaat hier bijvoorbeeld om vreemdelingen die ter fine van uitzetting in vreemdelingenbewaring zitten en die door het indienen van een aanvraag om toelating als vluchteling uitstel van verwijdering beogen. Ook ten aanzien van vreemdelingen die zich op grond van artikel 7a van de Wet in een tegen ongeoorloofd vertrek beveiligde ruimte of plaats dienen op te houden geldt deze uitzondering. Voorts bestaat op grond van het tweede lid nog de mogelijkheid dat ook andere categorieën van vreemdelingen bij ministeriële regeling kunnen worden uitgezonderd van de in de artikelen 52c en 52d neergelegde procedure. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de gevallen, bedoeld in artikel 15b, eerste lid, onder b en c, van de Wet.

In artikel 52f ten slotte is vastgelegd dat de vreemdeling dient te worden gewezen op de hem toekomende bevoegdheid zich bij de gehoren te doen bijstaan.

Onderdeel Q

Het eerste en derde lid van artikel 53 vervallen in verband met afdeling 3.6 en afdeling 4.1.4 Awb. De artikelen 54, 56 en 57 zijn aangepast aan de invoering van de nieuwe voorwaardelijke vergunning tot verblijf ingevolge artikel 9a van de Wet.

Onderdeel R

Er bestaat in de praktijk behoefte om ten aanzien van bepaalde categorieën van vreemdelingen van de in artikel 70 neergelegde wekelijkse meldingsplicht in die zin ontheffing te verlenen dat deze vreemdelingen een langere periode – bijvoorbeeld vier weken – wordt gegund om zich te melden. Daarom is aan artikel 70 een derde lid toegevoegd, inhoudende dat aan de ontheffing voorschriften en beperkingen kunnen worden verbonden. Zodoende kan de wekelijkse meldingsplicht – al naar gelang de desbetreffende categorie van vreemdelingen – worden omgezet in een meldingsplicht met een andere tijdsduur. In de Vreemdelingencirculaire zullen terzake nadere instructies voor de hoofden van plaatselijke politie worden opgenomen.

Onderdeel S

De in artikel 71, derde lid, genoemde termijn ondergaat een redactionele wijziging, omdat een termijn van zeven dagen ingevolge de Awb dient te worden aangeduid als een termijn van een week.

Onderdeel T

Artikel 72 vervalt in verband met afdeling 3.6 en afdeling 4.1.4 Awb.

Onderdeel U

Het eerste lid van artikel 73 (oud) vervalt in verband met de habeas corpus-waarborgen neergelegd in artikel 34a en volgende van de Wet. De mededeling omtrent rechtsbijstand (tweede lid oud) is thans opgenomen in het eerste lid. Het derde lid van artikel 73 (oud) keert terug in het nieuwe tweede lid, waarbij de redactie is aangepast aan die van artikel 84. De inhoud van deze waarborgnorm – de vreemdeling mag niet aan verdergaande beperkingen worden onderworpen dan strikt noodzakelijk is – blijft ongewijzigd. Met de nieuwe redactie wordt echter beter aangesloten bij de redactie van artikel 15, vierde lid, van de Grondwet.

Onderdeel V

Artikel 74 kan aanzienlijk worden vereenvoudigd, door verwijzing naar artikel 85. Voorts wordt niet meer gesproken van «een plaats, bestemd voor het in verzekering stellen van verdachten», maar van een politie-bureau, omdat dit een meer precieze aanduiding is. Nieuw is de verwijzing naar artikel 83. Uit een oogpunt van rechtsbescherming komt het geraden voor de waarborgen van artikel 83, betreffende het bevel tot bewaring, van overeenkomstige toepassing te verklaren op de beslissing krachtens artikel 19, derde lid, van de Wet.

Onderdeel W

Artikel 78 vervalt ingevolge afdeling 4.1.4. Awb.

Onderdeel X

De redactie van artikel 79 is aangepast aan de terminologie van de Awb en van de herziene Vreemdelingenwet. De redactie is hierdoor aanzienlijk vereenvoudigd, terwijl de strekking van artikel 79 geheel dezelfde is gebleven.

Onderdeel Y

Artikel 81 geeft nadere uitwerking aan artikel 29, eerste lid, onder f en g van de Wet (oud). Nu deze wettelijke bepalingen zijn vervallen, dient ook artikel 81 te vervallen.

Onderdeel Z

Met het vervallen van de artikelen 40 tot en met 42 van de Wet komt aan de rol van het openbaar ministerie in beroepen op de rechtbank inzake bewaring een einde. Door in het eerste lid van artikel 82 tot uitdrukking te brengen dat het bevel tot bewaring namens de Minister van Justitie wordt gegeven, kan genoemde minister zich ambtelijk doen vertegenwoordigen bij de behandeling van beroepen op de rechtbank tegen (het voortduren van) de namens hem bevolen bewaring. Tegen de achtergrond van de reorganisatie van de politie, waarbij de korpschef de rol van het hoofd van

plaatselijke politie zal overnemen, bestaat er geen behoefte meer om ook deze autoriteit het bevel tot bewaring te kunnen laten geven. Daarom wordt volstaan met de hulpofficier van justitie.

Het vierde lid van artikel 82 (oud) vervalt in verband met de habeas corpus-waarborgen neergelegd in artikel 34a en volgende van de Wet. De mededeling omtrent rechtsbijstand (vijfde lid, oud) is thans opgenomen in het nieuwe vierde lid.

Onderdeel AA

Artikel 84 (oud) kan aanzienlijk worden vereenvoudigd in verband met de habeas corpus-waarborgen van artikel 34a en volgende van de Wet. Uit systematische overwegingen is de kennisgeving omtrent vrijheidsbeneming thans opgenomen in het nieuwe artikel 85, terwijl het bepaalde in artikel 85 (oud) thans is opgenomen in het derde lid van artikel 84.

In het nieuwe tweede lid is een nieuw criterium geformuleerd betreffende de voortdurende van de tenuitvoerlegging van vreemdelingenbewaring op een politiebureau. Zolang het niet redelijkerwijs mogelijk is om dit elders te doen geschieden (bijvoorbeeld in een huis van bewaring of grenshospitium), kan de tenuitvoerlegging op een politiebureau worden voortgezet. Het criterium «redelijkerwijs mogelijk» ziet mede op de beschikbare capaciteit in de desbetreffende inrichtingen, alsmede op de prioriteitstelling die bij de verdeling daarvan dient te worden gehanteerd. Met andere woorden: er moet wel plaats zijn voor tenuitvoerlegging elders. Zo niet, dan zal de tenuitvoerlegging op het politiebureau kunnen voortduren, teneinde een op handen zijnde uitzetting te kunnen finaliseren.

Onderdeel BB

In het eerste lid van artikel 85 is de bevoegdheid neergelegd om in het kader van een vrijheidsbenemende maatregel de vreemdeling naar elders over te brengen (artikel 84, vierde lid, oud). In het tweede en derde lid is de kennisgeving omtrent vrijheidsbeneming opgenomen (artikel 84, tweede lid, oud).

Onderdeel CC

De redactie van artikel 86 kan worden vereenvoudigd, door verwijzing naar artikel 18b, derde en vierde lid, van de Wet.

Onderdeel DD

Artikel 87 is aangepast aan de systematiek van de artikelen 18b, derde en vierde lid, en 7a, zesde en zevende lid, van de Wet. Nu de ambtshalve kennisgeving aan de rechtbank van het voortduren van de vrijheidsbeneming voortaan door de Minister van Justitie geschiedt, dient het hoofd van plaatselijke politie niet meer de officier van justitie, maar de minister tijdig terzake te verwittigen.

Onderdeel EE

Artikel 87a is aangevuld met een verwijzing naar het nieuwe artikel 18b, eerste lid, van de Wet.

Onderdeel FF

Artikel 90 vervalt, omdat een regeling inzake het geven van algemene en bijzondere aanwijzingen met betrekking tot uitzetting en bewaring van vreemdelingen thans is opgenomen in het nieuwe artikel 4a van de Wet.

Aangezien het nieuwe artikel 4a van de Wet in werking treedt op het tijdstip waarop de Wet van 9 december 1993, Stb. 725, tot invoering van de Politiewet 1993 en daarmee verband houdende wijziging van diverse wetten (Invoeringswet Politiewet 1993) in werking treedt, is in artikel V van het onderhavige besluit voorzien in een gelijktijdige inwerkingtreding van dit onderdeel.

Onderdeel GG

De in de loop der tijden herhaaldelijk gewijzigde bepalingen van afdeling A van hoofdstuk VI zijn thans aanzienlijk vereenvoudigd. Teneinde deze vereenvoudiging te kunnen bereiken is zoveel mogelijk volstaan met verwijzing naar de richtlijnen en verordeningen van de EG inzake de verblijfsrechten. In hoofdstuk VI zijn daarom alleen gehandhaafd de bepalingen die, zoals het opschrift van het hoofdstuk al aangeeft, afwijkingen van de Wet bevatten, alsmede de bepalingen die noodzakelijk zijn omdat de betreffende richtlijnen en verordeningen minimumnormen bevatten. Vanwege de zich uitbreidende kring van vreemdelingen die op enigerlei wijze onder het vrije personenverkeer vallen, is het – nationaal gedefinieerde – begrip begunstigd EEG-onderdaan niet meer gehandhaafd. Voor deze kring van «begunstigden» wordt thans rechtstreeks verwezen naar de betreffende verbindende besluiten van de EG. Ook de zogenoemde voornemenprocedure is geheel komen te vervallen. Daarvoor is in de plaats gekomen een bezwaarschriftprocedure met schorsende werking en verplichte inschakeling van de Acv. Hiermee wordt materieel voldaan aan artikel 9 van richtlijn nr. 64/221/EEG van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid (PbEG 56), de zogenoemde Coördinatie-richtlijn. Vreemdelingen die rechten kunnen ontleen aan het vrije personenverkeer kunnen immers niet verwijderd worden dan nadat de Acv is gehoord. Bij de formulering van de gronden die tot weigering of intrekking van de toelating kunnen leiden op grond van aspecten van openbare orde en nationale veiligheid, is aangesloten bij de door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen ontwikkelde criteria (actuele bedreiging).

Artikel 91 geeft, in afwijking van artikel 6, eerste lid, juncto artikel 8, eerste lid, van de Wet, een bijzondere regeling voor de toegangsverschaffing (dat wil zeggen het verblijf gedurende de vrije termijn) aan vreemdelingen die onderdaan zijn van een staat die partij is bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap of de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte. In het nieuwe artikel 91 zijn verwerkt de artikelen 92, eerste lid, 93 en 102a, eerste lid (oud). Voor alle EG- en EER-onderdanen, ongeacht het antwoord op de vraag of zij behoren tot een van de in artikel 94 genoemde categorieën van verblijfsgerechtigden, geldt dat aan hen de toegang tot Nederland slechts kan worden geweigerd indien zij een actuele bedreiging van de openbare orde of de nationale veiligheid vormen, lijden aan een van de ziekten of gebreken opgenomen in de bijlage bij het besluit, of ten laste komen van de Staat of van andere openbare lichamen. De weigeringsgrond van het eerste lid, onder b, is niet van toepassing op onderdanen van België of van Luxemburg, omdat een dergelijke weigeringsgrond niet verenigbaar is met de op 19 september 1960 te Brussel gesloten overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg inzake de tenuitvoerlegging van de artikelen 55 en 56 van het verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie (Trb. 1960, 135).

Artikel 92 bevat twee procedurele voorschriften inzake de toegangsweigerings van EG- en EER-onderdanen. De weigering dient namelijk schriftelijk te geschieden, terwijl voorts een bijzondere aanwijzing daartoe van de Minister van Justitie noodzakelijk is. In het nieuwe artikel 92 zijn verwerkt artikel 102a, tweede en vijfde lid (oud), junctis de artikelen 47, tweede lid, onder a en c, en 48, eerste lid, onder a en d, van het Voorschrift Vreemdelingen (oud). Tegen de toegangsweigerings staat ingevolge het bepaalde in de Awb administratief beroep open op de Minister van Justitie.

Artikel 93 bevat, met een kleine redactionele aanpassing, het bepaalde van artikel 92, tweede lid (oud).

Artikel 94 vervangt de artikelen 91, eerste lid, en 91a (oud). Volstaan is met een enkelvoudige verwijzing naar de richtlijnen en verordeningen op grond waarvan vreemdelingen verblijfsrechten ontleen. Het gaat hier om een zogenoemde dynamische verwijzing. Met deze constructie wordt aangesloten bij een wijze van implementatie, zoals die reeds voorkwam in artikel 91, eerste lid, onder d (oud). Uit de opgesomde verordeningen en richtlijnen volgen immers rechtstreeks de omvang van het verblijfsrecht en de categorieën van vreemdelingen waarop dat recht betrekking heeft. Het in artikel 91, eerste lid (oud), gedefinieerde begrip «begunstigde E.E.G.-onderdaan» is nu dus vervangen door een verwijzing naar vreemdelingen die behoren tot een van de in artikel 94 genoemde categorieën van verblijfsgerechtigden. Met deze omschrijving wordt tevens beter recht gedaan aan de omstandigheid dat de hier aan de orde zijnde bijzondere verblijfsrechten niet alleen op EG-onderdanen van toepassing zijn, maar ook op EER-onderdanen en – waar het gaat om familieleden – ook op onderdanen uit derde landen.

Artikel 95 bevat een regeling inzake onderbrekingen van het verblijf en van de werkzaamheden welke niet tot verblijfsbeëindiging kunnen leiden, ook al behoort de vreemdeling niet meer tot een van de in artikel 94 genoemde categorieën van verblijfsgerechtigden. Hierin is verwerkt artikel 91, tweede en derde lid (oud).

Artikel 96 bevat regels inzake de geldigheidsduur van de aan de in artikel 94 genoemde categorieën van verblijfsgerechtigden te verlenen vergunning tot verblijf. Het is, behoudens enige redactionele aanpassingen aan de nieuwe systematiek van hoofdstuk VI, gelijk aan artikel 94 (oud).

Artikel 97 geeft, in afwijking van de artikelen 11, vijfde lid, en 12 van de Wet, een bijzondere regeling voor de weigering van de toelating van de in artikel 94 genoemde categorieën van verblijfsgerechtigden. In het nieuwe artikel 97 zijn verwerkt de artikelen 95 en 96, eerste lid, onder b (oud). Aan de in artikel 94 genoemde categorieën van verblijfsgerechtigden kan toelating slechts worden geweigerd indien zij een actuele bedreiging van de openbare orde of de nationale veiligheid vormen, of lijden aan een van de ziekten of gebreken opgenomen in de bijlage bij het besluit. Voortgezette toelating kan worden geweigerd indien zij een actuele bedreiging van de openbare orde of de nationale veiligheid vormen, of indien zij onjuiste gegevens hebben verstrekt die hebben geleid tot verlenen van de toelating. De weigeringsgrond van het eerste lid, onder b, is niet van toepassing op onderdanen van België of van Luxemburg, vanwege het bepaalde in de reeds hierboven genoemde Benelux-Overeenkomst.

Artikel 97 is uitsluitend van toepassing op de vreemdeling die voldoet aan de verblijfsvoorwaarden van de in artikel 94 genoemde richtlijnen en verordeningen. Indien een toegelaten vreemdeling daaraan niet meer

voldoet, behoort hij niet meer tot een van de in artikel 94 genoemde categorieën van verblijfsgerechtigden, en zijn ten aanzien van zijn voortgezette toelating de reguliere weigerings- en intrekingsgronden van de artikelen 11, vijfde lid, en 12 van de Wet van toepassing. Indien bijvoorbeeld het beschikken over voldoende bestaansmiddelen onderdeel uitmaakt van de verblijfsvoorwaarden – dit is het geval bij de richtlijnen genoemd in artikel 94, onder e tot en met g – vervalt bij een beroep op de openbare kas het verblijfsrecht, waardoor de verleende vergunning kan worden ingetrokken op grond van artikel 12 van de Wet.

Artikel 98 bevat, eveneens op grond van genoemde Benelux-Overeenkomst, een voorziening inzake voortgezette toelating van onderdanen van België of van Luxemburg. Voor EG- en EER-onderdanen geldt dat het niet meer beschikken over voldoende middelen van bestaan in bepaalde gevallen tot verblijfsbeëindiging kan leiden. Dit geldt bijvoorbeeld voor de categorie economisch niet-actieven, of voor werkloze werknemers na ommekomst van de in artikel 96, derde lid, tweede volzin, genoemde termijn. Zij behoren alsdan niet meer tot de in artikel 94 genoemde categorieën van verblijfsgerechtigden, waardoor ten aanzien van deze vreemdelingen het reguliere toelatingsbeleid geldt. Voor Belgen en Luxemburgers dient hierop echter een uitzondering te worden gemaakt, aangezien ingevolge de Benelux-Overeenkomst het ontbreken van voldoende bestaansmiddelen niet tot verblijfsbeëindiging kan leiden (artikel 91, eerste lid, onder b, junctis de artikelen 95, tweede lid, en 96, eerste lid (oud)).

Artikel 99 bevat een afwijkende regeling voor Belgen en Luxemburgers ten aanzien van het verlenen en intrekken van een vergunning tot vestiging. Het is, behoudens enige redactionele aanpassingen aan de nieuwe systematiek van hoofdstuk VI, gelijk aan artikel 96, tweede en derde lid (oud).

De artikelen 100 en 101 hebben betrekking op het weigeren van de (voortgezette) toelating aan de in artikel 94 genoemde categorieën van verblijfsgerechtigden op de gronden genoemd in de artikelen 3 en 4, alsmede overeenkomstig de rechtswaarborgen genoemd in de artikelen 7 tot en met 9 van de hierboven genoemde Coördinatierichtlijn. Indien op gronden van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid de (voortgezette) toelating wordt geweigerd, bedraagt – in afwijking van artikel 24 van de Wet – de vertrek-termijn, alvorens tot uitzetting kan worden overgegaan, ten minste vier weken, is – in afwijking van artikel 32, eerste lid, van de Wet – schorsende werking verbonden aan een tijdig ingediend bezwaar of administratief beroep en dient, indien de Minister van Justitie afwijzing daarvan overweegt, de zaak aan de Acv te worden voorgelegd. Deze regeling vervangt het bepaalde in de artikelen 97 tot en met 102 (oud). In verband met het vervallen van de voornemenprocedure is in artikel IV een overgangsregeling getroffen (zie de toelichting bij artikel IV).

Artikel 102 tenslotte verklaart de in de artikelen 100, tweede tot en met vierde lid, en 101 neergelegde procedure van overeenkomstige toepassing op de weigering van de toegang aan EG- en EER-onderdanen ingevolge artikel 92. Hierin is verwerkt artikel 102a, derde en vierde lid, en vijfde lid, tweede volzin (oud).

Afdeling B kon eveneens worden vereenvoudigd door verwijzing naar de vereenvoudigde bepalingen in Afdeling A. Afdeling B geeft uitwerking aan het Europees Vestigingsverdrag. Het eerste tot en met vijfde lid van artikel 103 zijn aanzienlijk vereenvoudigd, door de artikelen 100, eerste tot en met derde lid, en 101 van overeenkomstige toepassing te verklaren op

een vreemdeling die onderdaan is van een land dat partij is bij dat verdrag, en die, onmiddellijk voorafgaande aan het tijdstip van het verstrijken van de toelating, gedurende twee aaneengesloten jaren toelating heeft genoten, terwijl hij in Nederland zijn hoofdverblijf heeft gehad. Het tweede lid van artikel 103 komt overeen met het zesde lid (oud).

Ook Afdeling C ten slotte kon worden vereenvoudigd. Afdeling C geeft uitwerking aan het op 28 juli 1951 te Genève gesloten verdrag betreffende de status van vluchtelingen (Trb. 1951, 131 en 1954, 88) en het op 28 september 1954 te New York gesloten verdrag betreffende de status van staatlozen (Trb. 1955, 42 en 1957, 22). De in artikel 104, eerste lid, onder a en b (oud) genoemde gevallen hebben heden ten dage geen betekenis meer. De onder c (oud) genoemde gevallen, voorzover het betreft een aanvraag om toelating als vluchteling, worden thans bestreken door de nieuwe wettelijke regeling inzake de toelating als vluchteling. Daarom heeft artikel 104 thans alleen nog maar betekenis voor staatlozen, voor toegelaten vluchtelingen wier toelating wordt ingetrokken en voor vreemdelingen die elders als vluchteling zijn toegelaten en vervolgens hier te lande op grond van andersoortige motieven toelating genieten (bijvoorbeeld in het kader van gezinshereniging).

Artikel 104 is aanzienlijk vereenvoudigd door op beslissingen omtrent de voortgezette toelating van staatlozen en verdragsvluchtelingen de artikelen 100, tweede en derde lid, en 101 van overeenkomstige toepassing te verklaren. Voorts is met betrekking tot de weigeringsgronden van de voortgezette toelating volstaan met een verwijzing naar artikel 14 van de Wet (betreffende de intrekking van een vergunning tot vestiging). In artikel 104, tweede lid, is tevens verwerkt het bepaalde in artikel 105, eerste lid (oud).

Artikel 105 regelt de betrokkenheid van de Minister van Buitenlandse Zaken en die van de Vertegenwoordiger in Nederland van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen bij de behandeling door de Acv van een door een staatloze of een verdragsvluchteling ingediend bezwaar of administratief beroep tegen een beschikking strekkende tot weigering van de voortgezette toelating. Het is aangepast aan de gewijzigde systematiek en redactie van hoofdstuk VI door een verwijzing op te nemen naar de artikelen 16 en 104, tweede lid, en komt inhoudelijk overeen met artikel 105, tweede lid (oud).

Artikel 106 tenslotte is, behoudens een redactionele aanpassing in de aanhef, gelijk aan artikel 106 (oud).

Onderdeel HH

Artikel 107 vervalt ingevolge afdeling 3.6 Awb. De artikelen 108 en 109 bevatten uitgewerkte overgangsbepalingen en kunnen deswege eveneens vervallen.

Artikel II

Intrekking van het besluit van 27 maart 1990, Stb. 146, houdende aanwijzing plaatsen voor behandeling korte gedingen in vreemdelingenzaken buiten het arrondissement 's-Gravenhage, vloeit voort uit het nieuwe stelsel van rechtsbescherming ingevolge de Vreemdelingenwet. Daarbij is voorzien in een concentratie van rechtsmacht bij de rechtbank te 's-Gravenhage aangaande alle uit de Vreemdelingenwet voortvloeiende geschillen. Genoemde rechtbank kan ingevolge dit stelsel buiten het arrondissement terechtzittingen houden in de nevenzittingsplaatsen

Amsterdam, Haarlem, 's-Hertogenbosch of Zwolle, voor zover het betreft beroepen, ingesteld tegen beschikkingen, gegeven op grond van de Vreemdelingenwet. Aangezien dit stelsel ingevolge de Wet van 23 december 1993, Stb. 690, tot wijziging van de Algemene wet bestuursrecht alsmede nadere aanpassing van een aantal wetten aan de algemene wet bestuursrecht (Aanpassingswet Awb III) eerst per 1 maart 1994 zal werken, is in artikel V van dit besluit voorzien in inwerkingtreding van het onderhavige artikel eveneens met ingang van 1 maart 1994.

Artikel III

Artikel III bevat een overgangsbepaling in verband met het vervallen van artikel 47 van het Vreemdelingenbesluit. Uit principiële (rechtsbescherming) en praktische (werklast uitvoeringsorganisaties) overwegingen is gekozen voor een systeem van eerbiedigende werking, zoals uiteengezet in de toelichting bij onderdeel N van artikel I. Indien het verblijfsrecht krachtens artikel 10, tweede lid, van de Wet op grond van deze overgangsregeling komt te vervallen, bijvoorbeeld omdat er sprake is van een verbroken huwelijk, en de voortgezette toelating zou worden geweigerd, is ingevolge het tweede lid van artikel III aan het bezwaar of het administratief beroep schorsende werking verbonden en dient de Acv te worden gehoord. Hiermee bestaan voor deze vreemdeling dezelfde procedurele rechtswaARBorgen als ingevolge de artikel 31, eerste lid, onder c, en 32, eerste lid, (oud) van de Wet.

Artikel IV

Artikel IV bevat een overgangsbepaling in verband met het vervallen van de voornemenprocedure van artikel 100 Vreemdelingenbesluit (oud). De overgangsregeling komt er op neer dat zaken, waarin het voornemen inzake weigering van de voortgezette toelating vóór inwerkingtreding van het onderhavige besluit is bekendgemaakt, worden afgehandeld overeenkomstig de wettelijke voorschriften zoals deze vóór die inwerkingtreding golden. De beslissing tot weigering van de voortgezette toelating kan dus niet worden genomen dan nadat de Acv is gehoord. Indien vervolgens de beslissing strekt tot weigering van de voortgezette toelating, kan daarvan – rechtstreeks – beroep worden ingesteld ingevolge artikel 33a, eerste lid, van de Vreemdelingenwet. Deze laatste, in het tweede lid van artikel IV opgenomen, voorziening is noodzakelijk, omdat anders op grond van de artikelen 100 en 101 van het Vreemdelingenbesluit bezwaar zou kunnen worden gemaakt en de Acv opnieuw zou moeten worden gehoord.

Artikel V

De Wet van 23 december 1993, Stb. 707, tot wijziging van de Vreemdelingenwet en van het Wetboek van Strafrecht treedt in werking met ingang van 1 januari 1994, gelijktijdig met de Algemene wet bestuursrecht. Het onderhavige besluit zal kort daarna in werking treden. Artikel I, onderdeel FF, treedt echter pas in werking gelijktijdig met de Invoeringswet Politiewet 1993. Voorts treden de bepalingen die betrekking hebben op het nieuwe stelsel van rechtsbescherming ingevolge de Vreemdelingenwet gelet op de Wet van 23 december 1993, Stb. 690, tot wijziging van de Algemene wet bestuursrecht alsmede nadere aanpassing van een aantal wetten aan de Algemene wet bestuursrecht (Aanpassingswet Awb III), eerst per 1 maart 1994 in werking.

De Staatssecretaris van Justitie,
A. Kosto